

Domnule ministru,

Doamnelor și domnilor prefecti și subprefecti,

Vă mulțumesc pentru invitație. În primul rând, sunt aici întrucât sunteți principalii noștri colaboratori în ceea ce privește realizarea actului de guvernare în teritoriu. De fapt, dvs. aveți statutul de a reprezenta, potrivit Constituției, Guvernul în teritoriu, de a coordona serviciile publice deconcentrate ale ministerelor și ale altor structuri ale administrației publice centrale și, în consecință, am considerat că este de bun augur ca împreună cu ministrul Administrației și Internelor să fim prezenți astăzi, aici, să vă prezentăm, pe de o parte, care este situația actuală în privința actului de guvernare după ce România a ieșit oficial din recesiune și, mai ales, să discutăm problemele care urmează să fie abordate de către România din perspectiva continuării actului de reformă, astfel încât dvs. să aveți la zi informația și să știți din timp ceea ce urmează să întreprindem împreună la nivel național și, evident, la nivel local. De aceea, o să-mi permit să vă prezint un material mai amplu - sper să nu fie greșit; l-am terminat doar azi-dimineață la 5:00, așa că îmi cer scuze dacă or să apară pe slide-uri unele inadvertențe, dar hai să spunem că nu vor apărea și că va fi bine și va funcționa - după care, evident, întrebările și răspunsurile pe care o să le oferim la aceste probleme. Sper să nu vă plictisesc - va fi o prezentare mai lungă, cer și presei scuze pentru acest lucru, dar consider că în fața dvs. trebuie să avem în vedere toate aceste elemente ce țin de actul de guvernare în momentul de față în România, așa că o să mă duc acolo pentru a putea să le prezint. Dragi colegi, în prima parte aș vrea să vă prezint câteva /.../pe care le veți avea la sfârșitul întâlnirii pentru a le difuza și dvs. în teritoriu cu colegii și cu serviciile deconcentrate. De aceea, unele o să le parcurg mai repede. Foarte direct, de unde am plecat în 2008, în decembrie: am avut neșansa să avem în față două probleme majore. În primul rând, e vorba de criza economică cea mai severă din ultimii 60 de ani. În al doilea rând, era vorba de ceea ce vechiul guvern din nefericire ne-a lăsat - un deficit uriaș, în condițiile unei creșteri economice mari în 2008, vânzarea BCR și banii cheltuiți. În al treilea rând, un stat nereformat și decizii responsabile în anul 2008 - numai dacă ne gândim la cele șapte acte normative care au acordat majorări salariale în 2008 sau creșterea punctului de pensie de la 581 la 697. Aici a fost marea greșală a guvernanților din 2008. Ei n-au înțeles faptul că, odată ce majorezi un salariu sau odată ce creștii o pensie, ea trebuie dată nu numai luna următoare, ci și în anii care urmează. Acest lucru l-a subliniat și guvernatorul în întâlnirea pe care am avut-o săptămâna trecută: că atunci când faci o alocare bugetară, când te referi la o politică salarială trebuie să te asiguri că ea are susținere și luna următoare, și în următoarele, și în anii următori, mai ales cum este, de exemplu, dreptul la pensie. Or, în condițiile în care eram în criză, în prim moment de ajustare a resurselor publice, să dai și să oferi populației doar lucruri care nu puteau avea acoperire pe termen mediu și lung, a reprezentat o greșală impardonabilă care a costat România decisiv, și am fost nevoiți după aceea să corectăm aceste lucruri în concordanță cu ceea ce România producea și putea în acel moment. De aici a început practic marea greutate a noastră: politici ireponsabile ale politicianilor în 2008, promisiuni fără acoperire în economie și, din nefericire, criza economică majoră ce ne-a afectat și pe noi.

Uitați care era concluzia: dacă mergeam pe ceea ce Tăriceanu ne-a lăsat, cu toate politicile pe care le-a promovat, România ajungea astăzi la un deficit de -14%. Asta însemna faliment și colaps economic, în ceea ce privește soarta țării. Am fost nevoiți să ajustăm potențialul statului, astfel încât să ne încadrăm într-un deficit de -4,4% - asta tot înseamnă că în România se cheltuiește mai mult decât se produce, dar este un deficit pe care îl ai orientat în principal pe investiții și locuri de muncă, și asta e sănătos, și să consumi cât produci. Gândiți-vă că în acest moment, când aveam -14%, nimeni nu te împrumuta în condițiile crizei economice internaționale. Îți tot aud pe unii și pe alții spunând: "Dar de ce nu faceți deficite mari?" Mai iresponsabilă afirmație decât aceasta nu este, în moment de criză sau în moment de recesiune, pentru că, ca să ai deficit mare, trebuie să ai pe cineva care să-ți dea banii, să te împrumute. Or, cine în Europa, în condiția crizei datoriilor publice suverane ale statelor, ar fi împrumutat țara știind că ia banii ca să îi toace pe pomeni electorale și care să nu se regăsească în locuri de muncă și investiții? Cei care spun că "faceți deficite" trebuie să se gândească la faptul că este un cost al împrumutului, și cu cât țara este mai nereformată, fără reforme structurale, cu atât dobânzile sunt mai mari și costul împrumuturilor se dublează. O țară care are reformele făcute, cum am făcut noi, își poate permite să ia un împrumut de la Comisia Europeană sau Banca Mondială sau FMI cu dobânzi foarte mici. Este altceva! Și, în al doilea rând, este altceva /.../ finanțează. Dar dacă nu ai fi făcut lucruri care să pună țara într-o direcție corectă și, în urma reformelor pe care le faci, economia să renască pe baze sănătoase, nimeni nu ți-ar fi acordat un asemenea împrumut. Uitați-vă la ce s-a întâmplat cu Grecia, cu Portugalia anul trecut: au ieșit pe piețele europene și n-au reușit să obțină un euro împrumut. Și astăzi au dificultăți. România astăzi nu mai are dificultate din acest punct de vedere, pentru că este credibilă prin reformele pe care le-a făcut - e adevărat, cu costuri dureroase, cu costuri politice - dar ceea ce este important e că în acest moment avem stabilitate macroeconomică și am plecat pe un alt drum. Deci, aici eram dacă nu s-ar fi făcut aceste reforme pe care le știți bine și despre care o să mai vorbesc astăzi. În abordarea acestei situații am plecat de la următoarele elemente care trebuie făcute: în primul rând, realizarea unor reforme structurale ale statului, măsuri de diminuare a deficitului bugetar și măsuri de stimulare a creșterii economice. Deci, am spus: când avem un stat nereformat, ce facem? În primul rând, corectăm lucrurile unde nu merg - în pensii, în salarii, în educație, în justiție și ajustăm statul la ceea ce poate România; în al doilea rând, diminuarea deficitului și în al treilea rând creșterea economică sănătoasă. Și acum știți cele mai importante reforme pe care le-am derulat împreună în acești doi ani: reforma sistemului public de pensii, reforma salarizării personalului bugetar, reforma aparatului bugetar și a agențiilor guvernamentale, reforma educației, reforma dialogului social, reforma asistenței sociale, reforma cadrului fiscal, reforma sănătății, reforma legislației muncii. O să revin foarte pe scurt pe fiecare dintre ele în prezentarea pe care o fac. La sistemul public de pensii - cunoașteți faptul că sunt două realizări majore aici. În primul rând că am impus principiul contributivității în ceea ce înseamnă atribuirea pensiei. Erau pensii de lux, pensii de tot felul, date fără să aibă la bază principiul muncii sănătoase, principiul contribuției. Astăzi nu mai există în România pensii care să nu aibă la bază principiul contributivității. E adevărat, unii s-au supărat, dar cei mai mulți au câștigat. Și în primul rând am câștigat noi ca țară, că avem un sistem de pensii sănătos, predictibil și care este susținut pe termen mediu și lung din punct de vedere financiar. Asta ne-a permis, pe de-o parte, să putem acorda pensia minimă de 350 de lei. De această pensie au beneficiat peste un milion de oameni din mediul rural, în special din

agricultură - oameni care aveau pensie de 100 de lei, de 50 de lei, de 200 de lei, astăzi toți au 350 de lei. Deci, când actualii reprezentanți ai opoziției vorbesc de faptul că nu ne gândim la cei care sunt vulnerabili, la cei care sunt nevoiași, ar trebui să fie întrebați de ce nu au avut ei inițiativa, când au avut creștere economică de 8%, să se gândească la acești oameni, care o duceau cel mai greu din punctul de vedere al cuantumului pensiei - mă refer la cei din agricultură -, și acum, practic, au posibilitatea să aibă o pensie de 350 de lei care va fi plătită în continuare și, evident, nu pune probleme. De asemenea, uitați-vă că în urma aplicării principiului contributivității am fost în măsură să putem acorda, începând cu 1 ianuarie 2011, pentru 1.541.000 de pensionari, grupele I și II de muncă, adică un efort financiar de 403 milioane de euro. Acești pensionari nu și-ar fi primit drepturile de la 1 ianuarie dacă noi nu făceam reforma pensiilor. Asta înseamnă să aloci resursele în mod corect, onest și să poată să aibă beneficiul lor. Și dvs știți, că aveți relații cu Casele de Pensii județene, știți că acest lucru acum este în implementare. Iar tot legea permite ca, începând cu 2012, pensiile să crească cu 100% rata inflației, la care se adaugă 50% din creșterea reală a câștigului salarial mediu brut realizat pe anul precedent. Asta înseamnă aplicarea legii pensiilor și creșterea valorii pensiei începând cu 1 ianuarie 2012. De asemenea, această reformă știți bine că reduce numărul pensiilor anticipate, face ordine în rândul pensiilor de invaliditate, adică doar aceia care cu adevărat sunt în nevoie primesc o pensie de invaliditate, iar cei care au obținut-o pe ușa din dos vor trebui să-și regândească modul de a ieși la pensie. În privința salarizării personalului plătit din fonduri publice spun doar că, de la 39 de acte normative, cât aveam, am ajuns acum, practic, la o lege unitară, care stabilește un raport de 1 la 15 și, practic, în sfârșit se pune ordine într-un sistem pe care nimeni nu-l avea sub control, iar dvs știți, în administrația locală, câte situații ați avut, și mai aveți în unele situații: cu tot felul de drepturi, sporuri - unii dădeau sporuri, alții nu dădeau -, venea Curtea de Conturi, le infirma, câștigau în instanță. Nu corespundeau drepturile salariale de la o comună la alta, darămite de la un județ la altul, ca să nu mai vorbim de tot personalul bugetar, nu numai cel din administrație. Acum există o situație predictibilă și coerentă, făcută pe baza unei expertize de specialitate și de așezare a profesiilor în România și a plății acestora în conformitate cu complexitatea muncii, cu gradul de dificultate, cu expertiza profesională, astfel încât să avem o lege corectă. În privința aparatului bugetar, reforma a fost și aici dură, dar corectă. Ce au făcut vechii guvernanți a fost doar să umfle aparatul bugetar în perioada anilor 2007-2008, fără acoperire în resursele țării și dincolo de potențialul pe care România îl avea din perspectiva suportabilității numărului de personal bugetar. La preluarea guvernării am avut 1.398.757 de persoane în sistemul bugetar. La sfârșitul lunii aprilie, avem 1.246.000 de bugetari, deci o restructurare de aproximativ 150.000 de bugetari în doi ani de zile. Vă dați seama că acest lucru este greu, vă dați seama că are costuri politice, dar era necesar, absolut necesar, vă spun cu toată convingerea, pentru că România nu mai putea să funcționeze cu un aparat bugetar de 1.400.000, pentru că nu-și poate permite țara să finanțeze un asemenea aparat bugetar. În al doilea rând, mecanismele birocratice pe care le presupunea erau uriașe și în primul rând se regăseau în costurile pentru cetățean și în timpul pe care îl pierdea în raporturile cu administrația. Acum suntem pe o direcție corectă, de a avea un număr de personal în administrație apropiat de ceea ce România poate să finanțeze. Și reforma trebuie să meargă în continuare și aici, dar oricum lucrurile grele au fost făcute, acum este important să le facem funcționale aceste structuri ale administrației publice locale. De asemenea, știți bine că, în privința agențiilor guvernamentale, 141 au fost desființate, comasate sau restructurate, pentru că și aici au apărut ca ciupercile după

ploaie în perioada lui 2007-2008 - agenții guvernamentale cu salarii de lux, vă amintiți: 30.000 de euro, 40.000 de euro pe lună pentru șefii de agenții guvernamentale. Am desființat Cancelaria primului-ministru, dar au fost desființate și restructurate și alte structuri de acest fel, care acum se apropie de ceea ce România trebuie să aibă ca stat, din perspectiva acestor agenții și structuri guvernamentale, chiar dacă și aici procesul de restructurare poate continua încă, dar, oricum, așa cum am spus, partea grea și aici a fost rezolvată.

În privința reformei educației, mutația fundamentală a fost de la cantitate la calitate, de la cantitate la performanță, și în primul rând mă refer la faptul că accentul acum este pus nu pe cantitate, ci pe competență în formarea elevilor, adică nu pe reproducerea informației, ci pe formarea de competențe, așa cum se face peste tot în UE. Al doilea câștig major este cel legat de faptul că în sfârșit autoritățile locale, părinții, împreună cu școala, decid ce învață copiii și mai ales decid viitorul lor educațional în manieră directă prin faptul că, în momentul de față, prin reforma propusă, consiliile de administrație ale școlilor, formate din părinți, reprezentanți ai administrației, reprezentanți ai școlii, pot să decidă într-o anumită proporție ce discipline se studiază acolo și să pregătească copilul pentru ziua de mâine, ca să aibă un loc de muncă. Deci, a treia componentă fundamentală a reformei educației asta este: școala să ofere pregătire elevilor și studenților ca după ce ies de pe băncile școlii sau ale universității să-și găsească un loc de muncă. Aceasta, de fapt, este cheia reformei din educație: adaptarea școlii la nevoile vieții și oferirea de specialități care să se regăsească în viața practică după ce ies de la școală. Asta înseamnă modernizare, asta înseamnă reformă. Pentru că, până acum, fiecare, de la liceu și postliceală la universitate, pregătea studentul sau elevul fără să aibă o legătură directă cu ce se întâmplă a doua zi după ce iese de pe banca școlii, și de aceea avem un șomaj destul de ridicat în rândul tinerilor. Acum, prin această corelare cu ceea ce înseamnă viața reală, cei care termină o școală, indiferent de ce nivel, gimnazial, postliceal, universitar, pot a doua zi să meargă și să-și găsească în realitatea de zi cu zi o slujbă aferentă. Și, evident, sunt multe alte lucruri pe care le cunoașteți în reforma educației.

Reforma dialogului social, pentru prima dată, pune lucrurile în ordine, în concordanță cu textul Constituției României, și creează un cadru nou de manifestare pentru partenerii sociali, pentru sindicate, patronate, ONG-uri, astfel încât ele să se poată exprima și să poată participa la rezolvarea problemelor pe care viața le presupune.

Reforma asistenței sociale. Aici, mutația fundamentală este următoarea: cei care sunt în nevoi să primească bani. Cei care pot munci să fie încurajați să muncească, și să nu se acorde ajutoare sociale la cei care au - știți bine povestea - Mercedes în curte, vilă în curte și să primească în același timp ajutor de la stat. Au fost atâtea abuzuri în alocarea ajutoarelor sociale, atâtea situații în care oameni care puteau să muncească, oameni care n-aveau nicio problemă, oameni cu avere, cum se spune, primeau foarte bine ajutor social din partea statului, în timp ce mulți care ar fi trebuit să primească și erau nevoiași nu primeau aceste ajutoare sociale.

Principala modificare aici o vizează țintirea ajutorului social sau, cum se spune în doctrină, solidaritatea activă, adică, îi sprijini cu adevărat pe cei care au nevoie - că sunt șomeri, că sunt persoane care au o problemă cu sănătatea, o problemă socială, pentru că au multe persoane în întreținere, aceia trebuie să beneficieze de sprijin. Dar când intrai în sistemul de asistență socială pentru că erai mai șmecher sau aveai mai multe pile pe la primar sau pe la direcțiile de asistență socială și nimeni nu te verifica, acea epocă este închisă și nu mai ține de domeniul prezentului. Ați văzut că am prezentat și la Ministerul Muncii, săptămâna trecută, faptul că în

domeniul pensiilor de invaliditate cu 53% s-a diminuat ponderea față de perioadele similare din ani trecuți, pentru că s-au făcut controale corecte. La fel și în materia acordării asistenței sociale - ea acum se face ținută, orientată, și într-adevăr nu mai reprezintă acum o sursă de campanie electorală pentru primari, pentru că se dau aceste ajutoare sociale - mă refer la venitul minim garantat - prin intermediul agențiilor de prestații sociale, și nu prin intermediul primăriilor, și așa este corect să fie, pentru că ajutoarele sociale nu sunt un instrument electoral, ele sunt un ajutor dat aceluia care este

în nevoie.
În privința reformei sănătății - o reformă, iarăși, cu multe implicații sociale, dar, din nefericire, atât de necesară pentru a avea bani în sistemul sanitar și spitale performante. Acele spitale care au fost restructurate sau desființate -, au fost făcute aceste reforme pentru ca în primul rând să ne asigurăm că cele care rămân vor avea mai multe resurse financiare și vor putea să-i trateze pe cei care vin la spitale. Pentru că foarte multe dintre cele restructurate erau doar centre de triere - venea pacientul, se uita la el și îl trimitea mai departe, fără să aibă posibilitatea să facă o intervenție directă, de o anumită complexitate. Și atunci, e preferabil să-l trimiți pe cel care e bolnav direct la un spital care poate să-i salveze viața, și nu să mai prelungești agonia și să-i pui în pericol, practic, evoluția sănătății lui, când știi bine că în sănătate secunde înseamnă pierderea vieții sau salvarea vieții. Aici, evident, că lucrurile sunt în plină desfășurare și în momentul de față, iar reforma în domeniul Sănătății nu va fi finalizată în această țară până când nu se va implementa pachetul minimal de servicii medicale. Adică, fiecare trebuie să știe că, de banii pe care îi plătește - 5,5%, sau cât mai este la angajator, 10,8% -, aceste servicii medicale le primește. Pentru că astăzi unii primesc totul, alții nimic - dau cazurile extreme -, or nu este firesc acest lucru. Evident că banii în sănătate niciodată nu sunt prea mulți, pentru că problemele și nevoile sunt mari. Dar trebuie fiecare să știe că, de banii pe care îi plătește la sistemul public de sănătate, are dreptul minimal la aceste servicii de care beneficiază și pe care i le asigură statul. Iar, complementar, trebuie să aibă alte programe pentru alte intervenții și să știe că poate să beneficieze de servicii suplimentare. Acum am stabilit ca sarcină fundamentală a Ministerului Sănătății realizarea acestui pachet minimal de servicii pe care fiecare român să-l știe, să-l cunoască și, cu alte cuvinte, să-i putem trage la răspundere și pe cei care utilizează banii publici în sănătate. Implementarea sistemului informatic integrat este un pas înainte în domeniul sănătății și aduce mulți bani la buget, în sensul că, având în momentul de față în sistem o informație exactă a intrărilor și ieșirilor, am curmat abuzurile. Anul acesta începe implementarea cardului de sănătate, un alt element important. Acum sunt în licitație două programe fundamentale, prescripția electronică și fișa electronică a pacientului. Când aceste trei, în 2013, vor fi în aplicare, sistemul de sănătate cu pachetul de servicii medicale realizat reprezintă cheia finalizării reformei. Adică, din momentul când o rețetă odată intrată și parafată ți-a intrat în sistem, nimeni nu o mai poate modifica, și nu mai avem rețete pe nume de persoane decedate, sau rețete luate și încasate de la cinci farmacii cum s-a întâmplat din nefericire în trecut; sau în momentul în care cardul de sănătate știe dacă persoana respectivă și-a plătit contribuția de asigurări de sănătate în orice moment, știi care este trecutul din punctul medical al lui, știi ce intervenții s-a făcut, știi ce decizie să iei când ai o asemenea informație imediat văzută pe cardul de sănătate. La fel și prescripția electronică sau fișa electronică a pacientului.

În privința reformei sistemului de justiție am adoptat patru coduri. Deja unul dintre ele, Codul Civil, intră în vigoare la 1 octombrie. După Cuza, din 1865, un nou cod acum intră

în vigoare - este o reformă profundă a statului. Toate aceste coduri vizează două lucruri: în primul rând, scurtarea duratei proceselor judiciare, și, în al doilea rând, înseamnă economii în ce privește realizarea actului de justiție în raport cu cetățeanul. Zilele trecute am avut o discuție cu Consiliul Superior al Magistraturii pentru a identifica modalități prin care să scurtăm durata proceselor judiciare pentru firme, pentru falimente, pentru insolvență. Pentru că avem probleme în sistem și mediul de afaceri suferă, prin faptul că un termen pentru o insolvență sau pentru un faliment este de un an, un an și jumătate. Păi, ce curaj mai ai să derulezi o afacere în țară când primești un termen la un an de zile diferență pentru a putea rezolva o problemă comercială? Sper ca prin discuțiile avute, cel puțin la nivelul Tribunalului Municipiului București unde sunt cele mai multe probleme de acest fel, să găsim o soluție punctuală, după care la nivelului întregului sistem pentru deblocarea acestei probleme, a duratei proceselor judiciare pentru firme, astfel ca mediul de afaceri să aibă încredere că problemele respective pot fi rezolvate la timp, pentru că timpul înseamnă bani, iar în afaceri cu atât mai mult. Iar prin Legea micii reforme pe care am promovat-o, prin posibilitatea de a da termene chiar și de la o zi la alta, avem posibilitatea să scurtăm și restul duratei proceselor judiciare pentru toți cetățenii din această țară. Dar este un efort pe care l-am făcut și care cu alte cuvinte își găsește implicațiile în practică. În privința legislației muncii avem pentru prima dată în România, după 1989, un Cod al Muncii care încurajează munca, care flexibilizează relațiile de muncă, un cod ce permite angajatorilor să angajeze mai ușor, iar românii să-și găsească mai ușor un loc de muncă, prin extinderea duratei contractelor pe durată determinată și prin alte modalități de flexibilizare. Dar, în același timp, trebuie să spunem foarte direct – da, mai multă flexibilitate în relațiile de muncă dar sancțiuni mai mari pentru cei care mai lucrează cu oameni fără să-i plătească cu contract de muncă, adică inclusiv închisoare ca sancțiune pentru cei care prestează munca la negru. Și vedeți că rezultatele au apărut, iar concluziile o să vi le prezint pe un slide pe care îl voi prezenta imediat. Introducerea criteriului de performanță reprezintă o altă mutație radicală în reforma muncii. De la început, de când semnezi contractul știi ce îți se cere, știi după ce ești evaluat și te aperi și în raport cu patronul și în instanță dacă sunt abuzuri împotriva ta. Dar te apără în primul rând statul dacă muncești, nu dacă ai o problemă socială în primul rând. Până acum era invers: erai protejat prin simplu fapt că erai sărac sau nu munceai. Acum este invers: prima dată te protejezi și te aperi, și statul cu legea te va proteja oriunde și te va proteja în orice situație, dacă ești performant și dacă muncești, indiferent de ce situație socială ai. Subsidiar, evident, că ținem cont și de situația socială atunci când e vorba de analiza globală a situației unui individ, dar la disponibilizări colective primul criteriu este performanța și nu situația socială. Adică, în primul rând, te încurajez să muncești, să îți faci datoria pe bază de muncă, și nu neapărat pentru că ai o problemă socială. Ea trebuie soluționată altfel, cu ajutoare directe ale statului și concret prin măsurile pe care noi le impunem ca stat, nu ca angajator care trebuie să țină, în primul rând, cont de situația socială. În primul rând, dacă vrem să fim performanți în Uniunea Europeană, trebuie să ținem cont de muncă, și nu de orice fel de muncă, de o muncă care este performantă și apreciată ca atare. Este o mutație radicală în relațiile de muncă din România. /.../ exporturile au atins cel mai înalt nivel după 1989, sunt pași pe care, repet, și toate aceste reforme, când se adună dintr-o parte în alta, dau acest rezultat comun: o României mult mai performantă și mai eficientă. Măsuri pentru diminuarea deficitului bugetar, sunt măsurile pe care le-am avut în vedere, astfel încât ele să fie promovate.

Și, evident, ultima reformă mare, reforma cadrului fiscal, o reformă care pentru prima dată a pus ordine în finanțele publice din România și în raporturile dintre administrația centrală și administrația locală.

În privința măsurilor pentru relansarea economică, foarte repede trec prin ele, vă amintesc doar șomajul tehnic. Și uitați că în privința șomajului tehnic, avem aici o cifră, 548.999 persoane până în 31 decembrie 2010 au intrat sub incidența șomajului tehnic. Au fost toate aceste persoane salvate de la șomaj, spus direct. Scutirea de la plata CAS-ului pentru firmele care au angajat șomeri, stimularea investițiilor publice, vedeți, de la 33 miliarde în 2010 la 35,2 miliarde în 2011. Și aici, dacă mergem în 2012, veți vede că sunt 45 miliarde RON, asta înseamnă, de fapt, reformă: mai mulți bani duși spre investiții și cheltuit atât cât trebuie cu asistența socială, cu protecția socială, cu salarii și pensii. Aici aș aminti faptul că la nivelul finanțelor publice operează compensarea TVA-ului plătit cu cel de rambursat, faptul că prin susținerea marilor proiecte de investiții, de peste 5 milioane de euro, s-au salvat locuri de muncă, Programul pentru stimularea IMM-urilor, Programul Start, garanțiile de stat pe care le-am acordat până în momentul de față, sprijinirea IMM-urilor prin intermediul Fondului român de Contragarantare... Și aici aș vrea să observați faptul că sunt sume importante de bani care au fost acordate întreprinderilor prin intermediul statului. Iar, în acest moment, pe această cale, s-au salvat peste 195.000 de locuri de muncă prin intermediul Fondului de Garantare și Contragarantare, astfel încât acele garanții de stat acordate în 2009 și 2010 au salvat 195.000 de locuri de muncă. La care, dacă mai adăugați cele cu șomajul tehnic, veți avea o sumă de peste 600.000 de locuri de muncă salvate prin intervenția statului. Programele pe care le cunoașteți: Prima Casă, Rabla, Primul Siloz, o să revin asupra lor. În sfârșit, aici e o evoluție care arată faptul că am pornit de la căderea economică generată de criză și de deciziile iresponsabile din 2008, iar acum mergem pe 1,5-2% creștere economică în 2011, 3,5-4% creștere economică în 2012, repet, ca un rezultat și o măsură directă a implementării acestor reforme.

Când vedeți acest slide, evident, aici concluzia este că România a ieșit din recesiune, oficial, pentru că am avut două trimestre consecutiv de creștere economică. Și pregătim terenul pentru consolidarea acestei creșteri economice. Nu trebuie să ne așteptăm la lapte și miere, am spus-o de atâtea ori, e doar un semn sănătos că plecăm în direcția corectă. Norii crizei încă mai sunt pe cer, ei se vor risipi doar dacă vom continua reformele, nu cădem în patima populismului și dăm mai mulți bani pentru investiții și locuri de muncă. Iar de la aceste principii guvernul nu va abdica, pentru a consolida drumul pe care am pornit.

În privința șomerilor și evoluția ratei șomajului. În 2008 aveam 4,4% rata șomajului, am ajuns la vârful șomajului în martie 2010, la 765.000 și la 8,36 rata șomajului, astăzi, mai 2011 - cifrele sunt de ieri - suntem la 5,17% rata șomajului (un număr de 471.625 șomeri), adică ne apropiem, încet dar sigur, de ceea ce aveam în 2008. Este un alt semn că economia românească, după ieșirea din recesiune, merge în direcția corectă, inclusiv prin scăderea numărului de șomeri. Aici aveți un grafic al evoluției șomajului: de la decembrie 2008 a crescut, aici ajungem la maxim, în martie 2010, după care, de atunci, lună de lună șomajul a scăzut, astfel în cât acum suntem aici, la 5,17%, cu o tendință descrescătoare. Este importantă întotdeauna tendința, iar aceasta, după cum vedeți, se confirmă a fi descrescătoare.

În privința numărului contractelor de muncă, iată un element extrem de important și de relevant, tot ca și comparație: în 31 decembrie 2008 aveam 6.230.353 contracte de muncă în România. În decembrie 2009 au scăzut la 5.924.571. Astăzi avem contracte active în România 6.298.877, deci mai multe contracte de muncă decât în decembrie

2008. Ce ne spun aceste cifre? Spun două lucruri: confirmă, pe de o parte, ieșirea din recesiune a țării și arată eficiența noii legislații a muncii și a controalelor efectuate. Cu alte cuvinte, dacă este voință politică totul se poate face în această țară. Iar în legislația muncii, până nu am făcut, pe de o parte, o modificare a Codului Muncii, iar, pe de altă parte, dispunerea acelor controale încrucișate și cu echipe mixte - Inspecția Muncii, Garda Financiară, Poliție, Jandarmerie - nu s-a văzut eficiența. Acum, de o lună de zile, vedeți, am reușit doar în 26 de zile să aducem 285.886 de noi contracte de muncă. În doar 26 de zile. Asta înseamnă, repet, ca autoritatea statului să funcționeze și legea să se respecte. Și încă mai sunt, aici, multe lucruri de făcut, am învățat de la Ministerul Muncii că munca la negru e încă o problemă dar mai e și munca la gri, care la fel de problematică și care trebuie rezolvată. Dar importantă este direcția. În doar 26 de zile - 285.000 de contracte de muncă, ponderea lor fiind pe durată nedeterminată 193.000, 92.000 pe durată determinată. Deci, așa cum am spus și la Parlament, contractele pe durată nedeterminată au reprezentat și reprezintă regula în materia legislației muncii. Acum, ce urmează pe termen scurt, mediu și lung. Și am dat 10 priorități pe care le are în vedere guvernul în perioada următoare. În primul rând, e vorba de prioritizarea investițiilor strategice multianuale. Există, din nefericire, la nivel național și la nivel local, peste 40.000 de obiective de investiții. Aceste obiective de investiții nu pot fi, toate, finalizate deodată. Fiecare a început câte un obiectiv de investiții: de la o școală și grădiniță, sau asfaltarea unei străzi la parc sau groapă ecologică, la autostrăzi sau centuri ocolitoare, de la spitale la clădiri pentru administrația publică, fiecare a început o lucrare. Această politică este păguboasă pentru statul român. În primul rând, trebuie să le finalizăm pe cele care sunt necesare și care se află într-un stadiu avansat de lucru. Asta înseamnă, în primul rând, prioritizare. Iar acest lucru se poate face numai în parteneriat cu administrația locală. Și, de aceea, o să avem nevoie și de sprijinul și de intervenția dumneavoastră directă la elaborarea bugetului pe 2012, atunci când vom stabili de la bugetul național ce bani se vor da pentru administrațiile locale să avem o evaluare exactă și să finanțăm acele lucrări care, pe de o parte, sunt necesare comunității și, pe de altă parte, se află într-un stadiu avansat de finalizare. Știu că asta nu e bine din punct de vedere politic, pentru că supără pe mulți, dar este atât de necesar pentru țară ca banul să fie cheltuit eficient. Și acest lucru l-am început, în momentul de față, la nivel național, pentru că din cele, repet, peste 40.000 de obiective de investiții, 90% sunt la nivel local, doar cam 10% sunt la nivel național, să știți. Dar este important ca banii pe care noi îi alocăm de la București să știm că se duc acolo unde trebuie, pentru finalizarea acelor obiective necesare. Știu că avem o problemă, fiindcă s-au pornit în 2007 programul cu bazele sportive, programul cu Ordonanța 7, programul cu HG 577, sute, mii de proiecte plecate pentru care s-au făcut cheltuieli, iar noi am rămas să plătim datoriile. Amintiți-vă cheltuielile uriașe pe care le-a făcut guvernul Tăriceanu în ultimul an. Toate aceste datorii la școli, gândiți-vă cele 4.000 de școli care au plecat în lucru de pe vremea lui Tăriceanu aflate în diverse stadii de lucru cu lucrări efectuate, cele mai multe dintre ele din nefericire fără acoperire și susținere bugetară. Iar firmele au probleme pentru că li s-a dat comandă politică în 2008 faceți lucrări că se va plăti. A venit criza cu diminuarea resurselor, iar Guvernul este acuzat că nu achită acele datorii. Păi, să fim bine înțeleși, s-au făcut foarte multe lucrări fără acoperire bugetară la acea vreme sau peste limitele bugetare existente; s-au făcut lucrări la școli care după aceea tot guvernul Tăriceanu le-a pus pensia de desființare. Or, trebuie aceste lucruri să fie ordonate odată în țară și plătite acele lucrări care sunt eficiente pentru ceea ce înseamnă interesul public. De aceea este nevoie de această prioritizare despre care am vorbit.

Partea a doua a discursului primului ministru

În privința implementării Programului Național de Dezvoltare a Infrastructurii, practic toate județele sunt astăzi în procedură de licitație. Este un program care vizează modernizarea drumurilor județene și de interes local, și aici mă refer la faptul că sunt în licitație lucrări din toate județele. Fără implicații politice aceste program vizează modernizarea spațiului rural românesc, pentru că am pornit de la un principiu simplu: abecedar. Abecedar înseamnă a,b,c adică înseamnă asfalt, bec, canalizare. Până nu realizăm aceste lucruri de bază în civilizația mediului rural, nu vom putea spera ca România să fie comparabilă cu țările din UE. De aceea, am promovat acest proiect, îl susțin, și cred că într-adevăr va schimba fața satului românesc, a mediului rural. În privința absorbției fondurilor europene nu mai amintesc faptul că este de departe cea mai importantă șansă de modernizare a țării alături de banii de la bugetul de stat. Și, aici, vreau să mai atrag atenția încă odată și în fața dumneavoastră administrațiilor locale cu privire la licitațiile publice care se organizează pe bani europeni. Două lucruri vreau să spun oameni buni și v-aș ruga să vegheați în teritoriu acest aspect din perspectiva legalității și atribuției pe care o aveți potrivit Constituției, de control, de legalitate: banii europeni sunt bani publici și ei trebuie să fie cheltuiți după toate rigorile și normele de transparentă specifice UE și orice licitație tructată la nivel local pe bani europeni pune în pericol întreaga țară din perspectiva absorbției fondurilor europene. Pentru că nu suntem doar monitorizați de Curtea de Conturi sau de către instanțele judecătorești din România, suntem monitorizați de UE pentru fiecare euro care se investește din banii europeni. Și, de aceea, atrag atenția cu toată seriozitatea și îngrijorarea în același timp consiliilor județene și primăriilor cu privire la modul de derulare a licitațiilor pe bani europeni. Pentru că, în contextul în care apar probleme cu aceste licitații toate problemele ne sunt deschise, de la suspendarea plăților până la corecții financiare sau pierderea în totalitate a banilor europeni atât cei de acum cât și cei din exercițiul financiar următor 2013-2020. Deci, vigență maximă pe ceea ce înseamnă licitații publice, colaborare directă cu autoritățile statului ANRMAR, adică Agenția Națională de Reglementare și Monitorizare Achiziții Publice, colaborare cu ministerul de resort, prin autoritățile de management, pentru a preveni apariția unor asemenea situații.

Problema arieratelor am vorbit, pentru că a reprezentat și reprezintă o povară pe care a trebuit să o luăm și am achitat o parte importantă din datoriile pe care statul le avea către firme.

Restructurarea companiilor de stat. Dragi colegi, ați văzut cele 10 reforme pe care le-am făcut, reforme structurale pe orizontală. Acum, mai sunt două reforme care trebuie continuate, de fapt începute, pe verticală. Mă refer la reforma companiilor de stat și la această reformă a administrației și a reorganizării administrative a țării. Despre reforma companiilor de stat. A sosit momentul ca și acestea să intre în proces de reformă. Timp de 20 de ani a fost raiul pe pământ în companiile de stat, pentru ei, nu pentru cetățeni, pentru că practic au fost scăpate de sub controlul public. Stocuri peste stocuri, bani risipiți fără a avea eficiență și mă refer la faptul că atunci când nu ai criterii de performanță și de management în conducerea acestor companii evident că risipa este deschisă și acest lucru s-a văzut. Gândiți-vă doar la Petrom, prin faptul că nu am avut un management performant am spus hai să vindem Petromul. Am vândut Petromul prin guvernarea Năstase și l-am vândut pe bani de nimic, de țigări. 600 de milioane de dolari reprezintă din punctul meu de vedere bani de țigări în raport cu ceea ce

înseamnă potențialul unei asemenea companii și resursele pe care ar fi trebuit să le aducă la bugetul de stat. Alte companii similare astăzi în Europa Centrală și de Est sunt cotate cam pe la 18 miliarde de euro. Noi am vândut Petromul pe vremea lui Năstase cu 600 de milioane și nu numai că l-am vândut, dar am concesionat și rezervele de țiței ale țării, nici nu ne putem atinge de redevențe până în 2014. Cu alte cuvinte, am pus țara pe butuci din perspectiva politicii energetice cu privire la Petrom. Și ați văzut cât de greu este în perioada de criză, să te descurci cu prețul carburantului când statul nu mai are nicio pârghie directă de intervenție. Aici este nevoie de ceea ce noi vorbim, privatizarea managementului. Deci, înainte de a vinde ceva /../ ca și proprietatea statului, dar să impui o conducere performantă, lipsită de orice influență politică. Asta este soluția, în acest moment, în ceea ce înseamnă marile companii ale statului care protejează, sau ar trebui să protejeze și apere averea publică. Că vorbim de Hidroelectrică, că vorbim de Romgaz, de Transgaz, aici este nevoie, așa acum am spus, să introducem - și nu numai aici - sistemul de management performant, la care trebuie să aibă acces atât actorii interni, cât și internaționali. Nu spun că doar cei din afară pot fi performanți, pot fi performanți foarte bine și cei din România, dacă sunt selectați pe criteriile aferente. Iar acum acest lucru se va întâmpla. De ce este importantă această reformă a companiilor de stat? Pentru că aceste companii, care cheltuiesc prin subvenție bani de la buget și merg în pierdere, cheltuiesc bani care trebuie să meargă la salarii și pensii, sau la investiții. Asta este, de fapt, marea problemă. Aceste companii, care primesc subvenție de la stat mai mare decât partea pe care ei o produc, înseamnă pierderi planificate în fiecare zi, în fiecare an. Nu știm, de fapt, dar ei iau bani din bugetul public, bani care ar trebui să meargă la autostrăzi, sau la sănătate, sau la salarii, sau la pensii sau în educație. Acceptăm și suntem complice în continuare la acest sistem. Eu cred că nu mai este cazul. Bine, veți putea spune, dar nu știați acest lucru de la început? De 20 de ani se știa acest lucru, dar suntem singurii care am spus: „punem degetul pe rană”. Așa cum am pus degetul pe rană și în celelalte 10 reforme pe care vi le-am prezentat. Acum este momentul să punem degetul pe rană și aici, cu toate costurile sociale, politice sau de orice natură. Bugetul va câștiga și românii vor fi aceia care vor beneficia în primul rând de aceste lucruri. Continuarea vânzării pachetelor minoritare, este altceva. Vânzarea pachetelor minoritare la Transgaz., Romgaz, Transelectrica, să vinzi pachete minoritare dar cu păstrarea pății majoritate la stat, înseamnă să ai o infuzie și de capital privat, care este cu un ochi atent la cum se administrează compania, este un ochi vigilent și care îmbunătățește performanța. Dar controlul strategic trebuie să rămână la stat. Imaginați-vă, dacă noi nu am fi avut Romgaz în proprietatea statului în perioada asta de criză, așa cum nu am avut Petrom, cum ar fi fost situația țării. Faceți un exercițiu și gândiți-vă. Continuarea programelor Rabla și Prima Casă - o să revin asupra acestui aspect, implementarea legii Parteneriatului Public-Privat, continuarea reformei din sănătate, reforma administrației și reorganizarea administrativă. Aici spun doar un lucru: fără reorganizarea administrativă România, după 2013, pierde banii europeni. Pentru că știți bine, numai dacă se realizează reforma reorganizării administrative, inclusiv sub aspectul dezvoltării regiunilor, numai așa România are șanse să primească bani în exercițiu financiar al UE. Nu facem reorganizare administrativă, nu primim bani de la UE. Ne place să stăm în actuala structură pe care o avem din 1968, vom fi în continuare neperformanți, clientelari ca structură administrativă incompatibilă cu ceea ce se vorbește în Europa. De aceea, această reformă pe verticală a statului nu mai poate fi amânată. Acum, v-aș ruga să dați drumul la al doilea set de slide-uri, v-am spus că o să vă plictisesc, dar am venit să vă vorbesc și să mă asigur că vorbim în teritoriu

aceeași

limbă.

Acum, alte măsuri pe care le avem în vedere în acest moment. În primul rând, să lămurim ceva în acordul cu FMI, Comisia Europeană și cu Banca Mondială. De mult am vrut să lămurim și în fața opiniei publice, dar și în fața dumneavoastră, ca reprezentanți ai guvernului, pentru că am auzit de foarte multe ori întrebarea: „Ce a făcut România cu banii de la FMI, Comisia Europeană, de la Banca Mondială?”. S-au luat să se cheltuiască acești bani și nu se vede nimic în urma lor, spun unii. Și trebuie să aveți răspunsul instituțional la această întrebare. Uitați-vă cum stau lucrurile, direct. Până acum - și mă refer la ziua de astăzi - România a împrumutat de la Comisia Europeană, de la FMI și de la banca națională 17 miliarde de euro. Unde s-au dus acești bani: Banca Națională a României a luat 9,7 miliarde de euro, acești bani s-au dus direct la BNR și tot BNR este cea care îi rambursează. BNR rambursează această datorie de 9,7 miliarde de euro. Deci nu este vorba de intervenția statului sau a Ministerului de Finanțe în rambursarea acestei datorii. Banca națională i-a primit, banca națională îi returnează, în graficul stabilit, cu o dobândă, cred, că cea mai bună posibilă pe piață. De ce au fost necesari acești bani? De ce am făcut acest acord? Credeți că am făcut un act de generozitate pentru Banca Națională? Nu! A fost o corelare a politicilor fiscale ale statului cu cele monetare ale Băncii. De ce? Pentru a păstra cursul valutar, oameni buni. Și când cineva vă mai întreabă „dar ce a făcut guvernul ăsta, în perioada asta de criză, pentru firme, pentru oameni?”, în primul rând dați-le acest răspuns și întrebați-i ce s-ar fi întâmplat în cazul în care cursul euro – leu creștea de la 4 la 8 lei, ca în '96 sau '97, când cursul a crescut de la 3.000 la 6.000 și de la 6.000 la 16 mii de lei, în mai puțin de un an de zile? Gândiți-vă ce s-ar fi întâmplat în perioada asta de criză cu firmele, sau cu cei care aveau credite în valută, dacă ar fi explodat cursul și trecea de la 4 la 6 sau la 8 lei! Prin faptul că am făcut a acest acord, am salvat cursul euro-leu și l-am menținut la un nivel relativ stabil. Am salvat și firme, am salvat, cât s-a putut, și pe cei care aveau credite în valută, încât să nu ajungă într-o situație extrem de dificilă. Acest lucru nu era posibil dacă nu aveam acest acord internațional cu Comisia Europeană, cu FMI și cu Banca Mondială. Pentru că asta a permis băncii naționale să-și diminueze rezervele valutare, să lase resurse financiare pe piață și să păstreze cursul echilibrat. Asta înseamnă să corelezi și să vorbești aceeași limbă la nivel instituțional, guvern și banca națională. Și vedeți că cei mai mulți bani de la Fondul Monetar, trei pătrimi, s-au dus la Banca națională a României, guvernul nu ia văzut și nu îi va vedea niciodată. Dar, împreună, am salvat și firmele și pe cei care aveau credite în valută. Guvernul, până în acest moment - MFP - a luat 7,3 miliarde de euro bani pentru plata investițiilor, bani pentru susținerea deficitului general, după cum urmează: 2,1 miliarde de la FMI - atât a luat Guvernul României, 2,1 miliarde de euro de la FMI; 4,8 miliarde de la Comisia Europeană, de la UE și 0,3 miliarde de la Banca Mondială. Aceștia sunt banii pe care guvernul i-a luat în acești doi ani de zile, în primul acord pe care l-am avut cu organismele internaționale. Acești bani sunt. Unde s-au dus banii? S-au dus în finanțarea deficitului. Amintiți-vă când v-am arătat graficul care arăta că am fi avut 14% deficit, și suntem la 4,4%. Fiecare procent de PIB înseamnă cam 1,1 miliarde euro. 4,4% x 1,1 înseamnă bani pe care trebuie să îi atragi de undeva ca să-ți plătești investițiile, salariile, pensiile în această țară. Deci, banii pe care îi împrumutăm merg pentru finanțarea deficitului. Iar ceea ce noi am făcut a fost ca, în esență, banii împrumutați să meargă la investiții, iar noi să cheltuim cât producem. Acesta este obiectivul fundamental pe care îl avem. Dacă mergeam la -14%, gândiți-vă de unde ar fi reușit România să ia acei bani să-și finanțeze un deficit de 14%. Nimeni, nici de pe piața internă, nici de pe piața externă nu ar fi acordat un euro României dacă nu se

reforma, dacă nu făcea aceste reforme. Deci acești bani au mers pentru finanțarea deficitului, astfel încât să putem să susținem și investițiile. Și vedeți că nu sunt puține, avem mai mulți bani pentru investiții și în 2010, și în 2011, decât în 2008, an de maximă creștere economică. De ce? Pentru că atunci banii s-au dus mai mult pentru politici populiste și pomeni electorale. Acum s-au restructurat banii și merg pentru partea de locuri de muncă. Deci, cam așa stă situația cu banii care au fost absorbiți de la organismele internaționale. Asta este realitatea de astăzi pe care o avem. Ce se face, în continuare, pentru sprijinirea mediului de afaceri? Firmele care angajează șomeri beneficiază de un sprijin direct din partea statului. Și vedeți aici, firmele care angajează șomeri de peste 45 de ani, sau care sunt singuri întreținători ai familiei. O firmă care angajează un șomer cu o vârstă de peste 45 de ani primește, pe de-o parte, un ajutor de la stat de 500 de lei pe lună pentru fiecare persoană. Dacă angajează un șomer peste 45 de ani, statul dă 5 milioane de lei/persoană, ca și subvenție, firmei care angajează și, de asemenea, pe un an de zile sunt scutiți de la plata contribuțiilor pentru șomaj aferente persoanei respective. Trebuie să faceți cunoscute aceste lucruri și să le discutați cu agențiile de ocupare a forței de muncă din județele dumneavoastră. Totodată, cei care angajează șomeri care mai au trei ani până la pensie, de asemenea beneficiază din partea statului de un sprijin de 500 de RON, adică 5 milioane de lei vechi, pentru maxim 3 ani de zile, cât mai au până la pensionare. Știm că, alături de tineri, persoanele peste 45 de ani își găsesc cel mai greu un loc de muncă. Am intervenit cu o politică direct orientată și sprijinită de la buget pentru a-i încuraja pe cei care au firme să angajeze asemenea persoane, dând din partea statului o primă, sau bonificație, sau subvenție, cum îi spunem, de 500 de lei. La fel și pentru persoanele care sunt cu handicap, firmele care angajează beneficiază de un sprijin de 500 de lei/lună pentru fiecare persoană care intră într-o asemenea categorie. Acum, pentru tineri - pentru că v-am spus, cele mai mari greutăți cu obținerea unui loc de muncă le au cei peste 45 de ani și cei până în 30 de ani, care sunt tineri absolvenți fie de gimnaziu, fie de postliceal, fie de universitar. Și aici ne-am orientat și am conceput o politică de sprijinire a firmelor care angajează tineri. În consecință, toți cei care angajează un tânăr cu studii gimnaziale primesc 500 de lei/lună din partea statului, statul vine cu această parte de contribuție. Dacă angajezi un tânăr care are pregătire postliceală, sau liceală. 600 de lei dă statul pentru fiecare persoană pe care o angajezi. Dacă are nivel universitar - 750 de lei pentru fiecare tânăr cu studii superioare pe care îl angajează și este șomer. Deci ne-am orientat să sprijinim, practic, mediul de afaceri dar și pe cei în nevoi, astfel încât acum, odată ce economia a ieșit din recesiune, să poată avea mai multe locuri de muncă. La fel, încurajarea uceniciei și încurajarea tinerilor pe perioada vacanțelor. Cei care angajează, firmele care angajează tineri pe perioada vacanțelor primesc subvenții din partea statului de 280 de lei pe lună pentru fiecare student sau elev angajat pe perioada vacanțelor - 60 de zile, cât este perioada iulie și august a vacanțelor școlare. Deci, am venit cu o măsură suplimentară să încurajăm și munca tinerilor, dar și firmele care să angajeze mai ușor asemenea persoane. Șomajul tehnic - am povestit despre acest lucru, v-am spus: 548.000 de persoane care au beneficiat de șomajul tehnic; plata CAS-urilor, la fel. Aici este graficul cu numărul contactelor de muncă despre care am vorbit, vedeți 2008, căderea din 2009 și deja depășirea, în mai 2011, a numărului contractelor de muncă din decembrie 2008. Deci suntem peste nivelul, ca număr, al contractelor de muncă din 2008. Programul pentru tinerii debutanți în afaceri, un program care deja și-a arătat eficiența: tinerii care debutează în afaceri beneficiază din partea statului de un sprijin atât cu garanții de stat cât și cu 10.000 de euro. Și deja vedeți că sunt, până în 24 mai, 3.562

de firme care au fost înregistrate la Registrul Comerțului pentru intrarea în acest program, cele mai multe fiind în repararea autovehiculelor, fabricarea pâinii și a produselor de patiserie, lucrări de construcții, restaurante, comerț. Este o măsură de susținere a antreprenoriatului în rândul tinerilor. De asemenea, am modificat legea contabilității pentru IMM-uri, astfel încât să introducem un sistem foarte simplificat de contabilitate pentru firmele care au cifră de afaceri mai mică de 35.000 de euro. Sunt 349.000 de firme, echivalentul a 57% din totalul firmelor de pe piață, care beneficiază de această simplificare a birocrăției pentru ceea ce înseamnă raporturile între stat și firme.

Proiectele de investiții despre care am vorbit, ajutoare de stat pentru investiții de minim 5 milioane de euro - ajutoare de stat pentru firme cu investiții de peste 100 de milioane de euro și 500 de salariați, susținerea IMM-urilor /prin acordarea ajutorului/ de minimis, Programul Start, tot un program al Întreprinderilor Mici și Mijlocii cu o vechime mai mică de 2 ani. Deci, aici sunt două programe: cel pentru tineri care debutează în afaceri, sau programul care vizează susținerea microîntreprinderilor cu o vechime mai mică de 2 ani.

De asemenea, știți bine că în ciuda dificultăților bugetare guvernul a apărât cota unică de 16%, care va fi păstrată în continuare. Cota unică a fost distrusă de alianța socialistă PNL-PSD, care a renunțat la cota unică, așa cum am văzut prin programul pe care l-au propus. Dar apărarea acesteia a fost și rămâne un obiectiv al guvernului pe care îl reprezint.

Rambursarea TVA - îmbunătățită, peste 220 de taxe au fost comasate din cele 500 existente la nivelul anului 2008, eliminarea impozitului minim, declarațiile fiscale comasate începând cu luna ianuarie și completarea lor online. Știți această discuție de la finanțe. Și diminuarea nivelului dobânzii datorate pentru creanțele fiscale. Acum, apropo de ceea ce am văzut în programul de guvernare anunțat ieri de opoziție. Evident că îl vom analiza în detaliu dar ce se poate observa de la distanță este următorul lucru că acea guvernare mascată PNL-PSD din 2007 și 2008 au dus România la criză și au băgat-o în recesiune. Prin politicile lor din 2007 și în 2008 au dus țara în șanț. Noi am reușit în acești doi ani să readucem România pe drum și deocamdată a ieșit din recesiune, ca prima etapă a ieșirii din criză. Dacă îi lăsăm în continuare să facă ceea ce știu cel mai bine să facă, și au demonstrat-o în 2007 și în 2008, vor readuce România în criză și în recesiune. Pentru că nu știu altceva decât să împartă promisiuni care nu au acoperire în economie și să încerce să câștige voturi prin măsuri populiste, uneori chiar superpopuliste. Ei vorbesc? Ei sunt aceia care au dus România, din nefericire, în situația pe care am avut-o la sfârșitul anului 2008 agravând criza economică. Noi am fost aceia care am scos țara din recesiune și am pus-o pe drumul creșterii economice sănătoase, fără populisme cu costuri politice, dar cu lucruri făcute la timp pentru a salva România de la colapsul economic. În ceea ce privește parteneriatul public-privat este o altă mutație fundamentală și care va schimba iarăși în bine partea investițională din România. Am lansat aproape 20 de proiecte naționale de parteneriat public-privat. Invitația mea ar fi să adresați același mesaj și consiliilor județene și primăriilor, ca la nivel local să dezvolte parteneriatul public-privat și să îl utilizeze, pentru că niciodată nu vor fi suficienți bani din fonduri europene sau de la buget să facem tot ce ne trebuie, și spitale naționale de urgență și autostradă, și centuri ocolitoare și școală. Nu vor fi toți banii aferenți și nicăieri în lume nu se fac toate lucrările acestea de infrastructură din bani publici numai. Ai această resursă uriașă care este resursa privată, financiară. Trebuie doar să faci un parteneriat corect, legal și atunci beneficiază toată lumea: și firma și satul și, în ultimă instanță, și

cetățeanul că are și servicii medicale performante și școli mai bune și autostrăzi și centuri ocolitoare; sau centrale sau hidrocentrale, așa cum vedeți aici. Acest lucru trebuie încurajat la nivel local, pentru că există o rețineră din partea autorităților că nu au făcut, pe de-o parte, până acum și, pe de altă parte, orice este nou trezește o senzație de teamă. Nu. Trebuie să aibă curajul să intre în aceste parteneriate pentru a-și moderniza infrastructura de nivel județean și local. La nivel național, cele mai importante proiecte demarate sunt: Autostrada Comarnic-Brașov și Autostrada Sibiu-Pitești. Sunt două proiecte mari de investiții, în regim de parteneriat public-privat, pentru completarea traseelor actuale de autostradă pe care le avem în construcție sau în proiectare. Mă refer în principal la Coridorul IV și Autostrada Transilvania. În privința energiei: Hidrocentrala Tarnița-Lăpușești, o investiție de peste 1 miliard de euro în parteneriat public-privat, finalizarea Unităților nucleare 3 și 4 de la Cernavodă, sau proiectul AGRI și NABUCCO cu componentă internațională ce va ajuta România atât în privința asigurării securității energetice cât și din perspectiva diversificării rutelor și a surselor de energie în Europa - mă refer la NABUCCO și proiectul AGRI.

În privința mediului și în agricultură avem proiectul de amenajare a Canalului Siret-Bărăgan cu implicații majore pentru ceea ce înseamnă irigațiile și susținerea agriculturii. Pe dezvoltare regională: proiectul Eco din cartierul Ghencea, proiectul Esplanada, finalizarea Canalului Dunăre-București, cu implicații pentru transport, pentru turism, pentru tot ce înseamnă modernizarea acestei zone. Este un proiect care se poate finaliza cu consecințe benefice pentru economia românească; podul rutier peste Dunăre între Brăila și Tulcea, la fel programat să-l realizăm în parteneriat public-privat, trebuie doar să rezolvăm problema proprietății, pentru că ea ține de autoritățile locale în esență, dar Guvernul este decis să se implice să colaboreze în realizarea aceluși pod de la Brăila așa cum este el cunoscut. Spitalele regionale de urgență: Timișoara, Cluj-Napoca, Târgu-Mureș, Iași, Craiova, București. Aici, spuneam că nu putem să facem de la buget și spitale și autostrăzi, pentru că nu avem toate resursele aferente, dar utilizarea parteneriatului este o cheie pentru modernizarea sistemului de sănătate. Unele dintre județe sunt mai avansate, altele nu, important este că acum avem cadrul legal creat care permite ministerului în colaborare cu autoritățile județene să realizeze aceste spitale regionale de urgență. Punerea în valoare a Centrului de Sănătate Ana Aslan. Cunoașteți și știți ce înseamnă pentru România Ana Aslan. Din nefericire, astăzi, este o paragină pentru că asta a fost grija statului din ultimii 20 de ani. Printr-un proiect de parteneriat public-privat evident că se poate reabilita și restructura și acest centru de sănătate. Nu trebuie să ezităm și să avem curajul să vorbim - da!- se pot face și penitenciare în regim de parteneriat public-privat; sunt în Europa, sunt în lume, asemenea penitenciare. România are nevoie să-și îmbunătățească și acest cadru de infrastructură și deja Ministerul Justiției lucrează la un proiect ce vizează implementarea unui program de parteneriat public-privat pentru construcția unui penitenciar în acest regim, în România. În privința absorbției fondurilor europene, v-am spus problema cu administrațiile locale, acum doar aș mai sublinia următorul lucru: nu avem probleme cu proiectele contractate, spun că este chiar rezonabil, sunt proiecte contractate în valoare de 12,9 miliarde de euro dintr-un total de 19 miliarde de euro cât avem noi până în 2013. Deci, proiecte contractate sunt aproape 13 miliarde de euro. Aici este problema noastră, plățile către beneficiari, pentru că asta înseamnă absorbția efectivă a banilor europeni. Plățile către beneficiari, aici sunt 2,4 miliarde de euro. Și ceea ce este îngrijorător aici este următoarea componentă, că rambursările efective, asta înseamnă lucrări realizate, sunt

numai de 0,9 miliarde de euro, deci sub un miliard de euro, iar prefinanțările sunt de 1,5 miliarde de euro. Prefinanțările se dau atunci când s-a contractat proiectul, vine prefinanțarea până în 30% și bani merg în cont, dar intră tot la categoria plăți către beneficiari. Dar adevărata plată către beneficiari este asta, care este încă foarte scăzută și aici este nevoie de accelerare și de simplificare a birocrăției acolo unde mai există sau de trezirea la realitate a autorităților locale care au proiecte și nu le implementează la timp. Dar acest lucru nu mai poate fi tot de competența Guvernului, pentru că implementarea aparține în totalitate administrațiilor locale în cele mai multe cazuri. Iar dacă acolo nu există presiune, nu este din partea dumneavoastră o presiune publică pentru implementarea și rapoartele administrației locale cu privire la implementarea fondurilor europene vom avea probleme. Aici aveți și puteți avea un rol decisiv în conștientizarea opiniei publice că sunt bani europeni, că trebuie cheltuiți la timp, iar unele administrații își fac datoria altele nu. Sunteți oameni care puteți influența în bine mersul acestor lucruri, nu puteți da dispoziții primarilor, știu, dar puteți să cereți explicații, puteți să informați opinia publică cu privire la stadiul derulării diverselor proiecte care se derulează pe raza județului pe care îl reprezentați. În privința agriculturii, plăți efectuate din fonduri europene - 2,3 miliarde de euro, un grad de absorbție de 20% din alocarea 2007-2013, în 2011 subvenția pe hectar ajunge la 170 de euro, cu 40 de euro mai mare față de anul trecut, iar după datele pe care Ministerul Agriculturii ni le-a furnizat, în 2011 introducem în cultură peste 2 milioane de hectare, atingând astfel cea mai ridicată suprafață de terenuri lucrate în ultimi 20 de ani. Pentru că într-adevăr este mare păcat să ai o țară cu teren care poate fi lucrat și el să fie lăsat în paragină. Știți că România are posibilitate aceasta de a hrăni 80 de milioane de oameni, și noi importăm din nefericire o bună parte din produsele care sunt consumate de către români. Da, așa cum v-am spus, în acest an și pe partea aceasta a reformei în agricultură, atât în privința subvenției cât și în privința terenurilor nelucrate s-a luat decizia fermă de a sprijini doar pe cei care lucrează în primul rând. Și în viitor pe cei care nu lucrează îi vom sancționa într-o altă modalitate decât că nu vor mai primi în primul rând din partea statului subvenția aferentă, dacă nu își lucrează terenurile. Pentru că a lăsa în paragină și a nu le lucra în condițiile în care o criză alimentară mondială bate la ușă, eu cred că reprezintă o problemă majoră pentru România. Prima Casă. Până în momentul de față s-au dat cam 40 de mii de garanții, 40 de mii de tineri sau persoane care au intrat în acest program au beneficiat de acest program. Acum pleacă în forma nouă, în care 50% din garanție dată de către stat 50% este dată de către bancă. Guvernul și-a făcut datoria în integralitate cu privire la derularea programului. Băncile trebuie doar să trimită normele și să fie aprobate de Banca Națională. Unele dintre bănci sunt mai avansate, altele nu. Cert este că în perioada următoare băncile trebuie să anunțe aprobarea normelor lor de către Banca Națională pentru a fi derulat programul. Vor mai putea fi acordate garanții în valoare de peste 1,7 miliarde de euro care înseamnă cel puțin tot atâtea garanții acordate până în momentul de față, pentru a putea ca și alți tineri și nu numai să poată beneficia de o locuință în acest program. Fac mențiunea că pot intra în program și cei care astăzi au o locuință de până în 50 de metri pătrați dacă doresc să-și îmbunătățească confortul, tocmai ca o măsură de a-i sprijini pe români să-și poată achiziționa mai ușor o casă. Rabla ca program merge mai departe. În anul 201, 189 de mașini au fost luate de pe stradă, ca rable, și duse la centrele de colectare, s-au cumpărat 61.532 de mașini noi din care 25.298 au fost mașini românești, în 2010. În 2011 deja sunt 50 de mii de mașini colectate și 10.500 de mașini noi cumpărate și alocarea financiară este 228 milioane de lei cu posibilitatea de a mări această finanțare.

Programul Național de Dezvoltare a Infrastructurii vi l-am precizat, cu cele trei subprograme: 10 mii de kilometri de drumuri care este plecat în licitație; modernizarea localităților prin cele 650 de creșe și grădinițe, atât în mediu urban cât și în cel rural, în medie 15 pe județ, și care vor fi finanțate prin acest program național de dezvoltare a infrastructurii sau Programul de apă și canalizare și stații de epurare tot pentru ceea ce înseamnă modernizarea statului românesc. Deocamdată acesta este plecat la drum și se pregătește Programul de creșe și grădinițe pentru licitație. Acum în privința infrastructurii rutiere, deja cunoașteți datele pe care le avem. În România avem 313 kilometri de autostradă realizați, în execuție mai sunt 276. Am semnat săptămâna trecută contracte de aproape 700 de milioane de euro pentru încă 100 de kilometri de autostradă. Mai sunt în curs de semnare proiecte în valoare de 562 de milioane de euro pentru încă 85 de kilometri de autostradă și sunt în licitație alți 945 sau în curs de licitare pentru încă 72 de kilometri de autostradă. Aici aveți autostrăzi executate, ceea ce vedeți este centura Sibiului care face parte din Coridorul IV Nădlag-Constanța. Centura Sibiului, cei 17 kilometri fac parte din acest Coridor IV și care deja au fost realizați. Aici aveți partea din Autostrada Transilvania care este finalizată, aici sunt autostrăzi în execuție și aveți partea Arad-Timișoara, partea cu galben - Suplacul de Barcău, aici Deva Orăștie, Medgidia-Constanța, Cernavodă-Constanța pe care aveți cu galben, autostrăzi care sunt în execuție în momentul de față, iar cele cu roșu sunt autostrăzi în lansare în perioada 2010-2011, pentru unele dintre ele deja contractul a fost semnat. Aici aveți în detaliu aceste lucrări care s-au făcut, cei 313 kilometri, aici autostrăzi în execuție în momentul de față pe diversele componente pe care le-am menționat. V-am menționat Deva-Orăștie, Arad-Timișoara sau București-Moara Vlăsiei. Ca informație de ultimă oră am înțeles că acolo constructorii au renunțat în cele din urmă la pretențiile suplimentare, care nu puteau fi acordate, din punctul meu de vedere. Au cedat și bine au făcut, și în condițiile acestea există șansele de continuare a lucrărilor cu actualii constructori. Aici sunt contractele noi pe care le-am semnat săptămâna trecută, în valoare de 693 de milioane de euro, cei 98 de kilometri de autostradă pe care îi aveți Timișoara-Lugoj, Lugoj-Deva, Nădlac-Arad și Orăștie-Sibiu cu by-pass-ul de la Sebeș, cu centura ocolitoare de la Sebeș. Adică aceste lucrări deja au pornit la drum pentru că am semnat contractele de 700 de milioane de euro săptămâna trecută. Aici, reabilitarea drumurilor naționale pe care le avem din banii de la buget, de la Comisia Europeană sau de la Banca Europeană de Investiții, lucrări în derulare în toată țara. V-am spus de vânzarea pachetelor minoritare ale statului: Petrom, Transelectrica, Transgaz, Romgaz și privatizările despre care am vorbit. Restructurarea companiilor de stat vi le-am prezentat mai înainte ca principiu și modalitate de lucru. Și, în concluzie, stăm în felul următor: România a ieșit oficial din recesiune, își poate consolida creșterea economică dacă vom continua aceste reforme, nu se fac pași înapoi pe linia celor pe care deja le-am demarat și nu se vor face în România promisiuni fără acoperire. Cu alte cuvinte, chiar dacă 2012 va fi un an electoral, nimeni, niciun politician, nici de la putere, nici din opoziție nu are voie să mai promită lucruri care nu se pot realiza, așa cum au făcut cei din guvernare anterioară 2007 și mai ales în 2008. În privința politicilor de pensii și salarii v-am spus că atât se poate în România din perspectiva creșterii economice să se realizeze, și anume: da, se poate ca în 2012 pe parcursul întregului an să se revină la nivelul salariilor din anul 2010, din iunie. Da, este posibil ca în materie de pensii să se poată indexa pensiile cu rata inflației și 50% din creșterea valorii salariului mediu real brut pe economie, dacă aceste reforme nu se abandonează și se continuă acele pe care le-am menționat. Iar Guvernul are această determinare să facă aceste

lucruri pentru a putea să consolideze creșterea economică despre care am vorbit. Vă mulțumesc, o să mulțumesc și mass mediei pentru prezență, urmând ca în minutele următoare să rămânem să discutăm în plan intern și alte aspecte care țin de evoluția actului de guvernare. Mulțumesc mass mediei pentru prezență.

Emitent: Guvernul Romaniei – Biroul de presa

Data: 28.05.2011